

LBRIS

We know
books

Ion Potolea

insula ahab 59

Prefață
de Al. Cistelean

ROCART

Navigația printre amintiri și sentimente,
prefață de Al. Cistelean / 7

anotimpurile fervorii / 11

cititorului / 13

pendul / 15

livadă / 17

eu, atunci / 18

bârne / 19

pregătiri de iarnă / 20

copilăria mișcării / 21

cântec de pod / 22

iarnă de iulie / 23

interioare / 24

anotimpurile fervorii / 25

seva minunilor / 26

presimțiri / 27

să nu te clatini când nu voi mai fi / 28

otto cel de pe zid / 29

otto cel de pe zid / 31

vicente / 35

alba litera licorna / 38

insula ahab 59 / 41

insula ahab 59 (umbra) / 43

emanuel / 45

nu / 47

la lumina focului / 50

tăierea degetului / 51

singur la ceai / 54

chiar și așa / 55

femeia pescarului / 57

de ce? / 58

nu eu l-am ucis pe abel / 59

insula ahab 59 (supraviețuire) / 60

barbar cânta chitaristul șchiop / 62

diavolul scrie facturi / 64

anotimpurile din oglinzi / 65

memoriile unui pescador fericit / 67

de pe mare / 69

de pe uscat / 71

on board / 73

a e i o u - zorii vin
înainte de cuvânt!

- acolo a fost o inimă?
o cetate? au murit sori?
unde, jerbe de lavă?

a e i o u - urme de gigantice
gheizere materii în
degradare entropică

a e i o u - în ghețari elipsele
fostelor orbite, rotațiile

un evantai de aparențe -
poiana și privirea ghepardului
flămând de real - ceva fuge

prin tufișuri cum se retrag
apele cum râul ar curge
către izvor - *a e i o u*

în cristalele cuarțului
trandafirul închide
uși ascunse

pe țăncuri se aude
vuietul fostelor mări

LIBRIS

de acolo răsare cuvântul
tău - *a e i o u* -
cititorule!

We know
books

între cuvânt și lucru
iubirea-ți ce s-aleagă?

ce extaz poate închide
eterica sferă încât
foamea din creier
să dispară?

să taci?
să fugi?

pierzând marea din ochii
albatroșilor pierzând
prăpăstiile mării din
ochii peștilor pierzând
țărumul din ochii tigrului

șarpele zice - mușcă!
mult mai fericit vei fi!

presimt cum singur
voi rătăci
izgonit din muzica ierburilor!
ocolit de pale de vânt!

nu vom mai respira
aerul pur
ne-vorbit

LIBRIS
nu vom mai păși desculți
pe iarba fără memorie.

We know
books

în țărâna luminii
nu ne vom scufunda
gleznele - iubito nu-mi
spune povestea sângelui tău
în cuvinte, nu le-nțeleg!

se joacă o vulpe
în coroana pomilor
de se face seară
prin crengi și plouă
din cerul senin

iarba nopții crește
pe câmp peste
pietrele melancolice
peste caii sălbatici –
o liniște prin care se-aude
un țăran cum scoate
din grădină o căciulă

răsare luna prin ceața
unui cântec de greier
când vulpea alunecă
în grămada de fructe

vine o pasăre de zăpadă și-mi spune:
- să scrii despre somnul meu în aer!

vine un cal de zăpadă și-mi spune:
- să scrii despre somnul meu pe câmpie!

vine un pește de zăpadă și-mi spune:
- să scrii despre somnul meu în apă!

e-he-hei! vine o femeie de zăpadă
și-mi spune că-n patul ei
noaptea dorm laolaltă
un fel de cai, un fel de păsări, un fel de pești
și dacă se poate să scriu
despre asta o poezie

eu, atunci, mă fac urât, urât
încât încep toți să râdă
și râsul lor îngheață
împrejurul capului meu
și nici nu mai apuc să spun:

- doamnelor și domnilor,
eu habar n-am să scriu poezii!

călătoria – biserica la care
m-am închinat în toate zilele

mă trezea tata cu noaptea în cap
plecam prin glodul de rouă coboram
și urcam. în prăpăstiile câmpiei

ieșeam la liman – un drum cu lună
pe marginea unui lan de tutun
cine mai poate să-și închipuie?

și flăcările vuind în adâncurile mării?

nu colind, niciodată nu
colind prin lanurile albe
ele sunt adâncurile arselor mări
care-și țin nevăzută
greutatea în aer
nu tremur, niciodată nu
tremur în aura solară
a fructelor înainte de iarnă
eu trag ca o cergă peste pat
zăpezile vărgate din câmp
și scutur în celula cuvintelor
funinginea de pe toate
burlanele ninsorii